Ludas Matyi

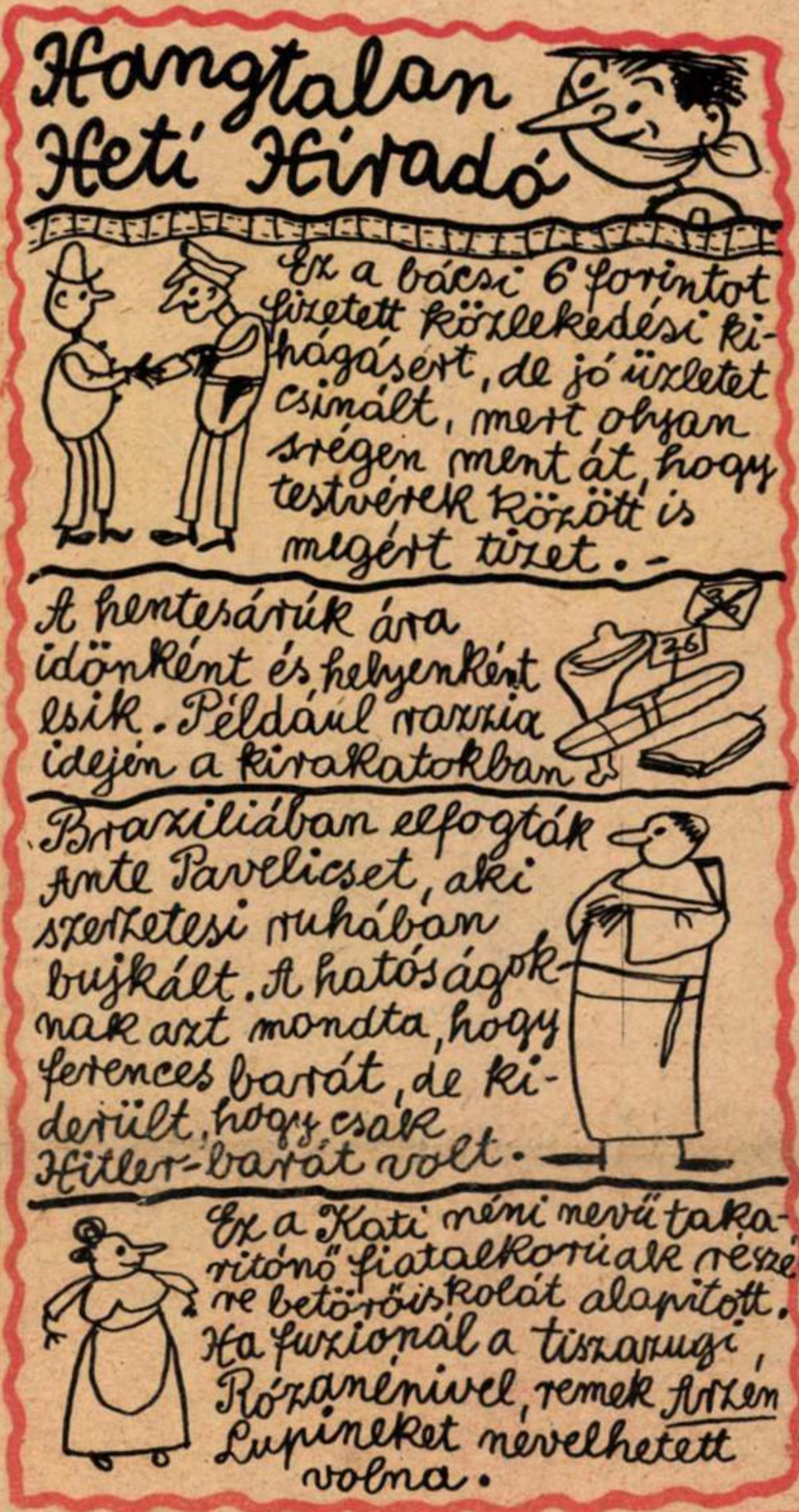
70 fillér

III. évfolyam, 50. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 december 17

Aranyvasárnap a Belvárosban

— Én mondom neked, Dezső, a legbensőségesebb családi ünnep a karácsony.
— Igen, csak siessünk, mert erre jöhet a feleségem!
— Ugyan, ha én nem félek a férjemtől...

hogy milyen snájdig gyerek ez a mufti?

— *Mit csinált már megint kérlek?*

— Be akarja vezetni Palesztinában a numerusz klauzuszt.

— *És mit szól ehhez Amerika?*

— Semmit kérlekalássan.

— *Hogy-hogy kérlek?*

— Biztosan úgy vélekednek, aki nem tud arabusul, ne szóljon egy kukkot se.

— *Érthetetlen kérlek, hogy Amerika nem veszi észre, hogy valami bűzlik Palesztinában?*

— Hogy venné észre, hiszen a mufti ezt Standard-olajjal szagtalanítja.

— *Szóval a mufti Rockefellerékkel is barátkozik?*

— Miért ne barátkozna? Nem olyan válogatós ember az, barátkozott ő Hitlerrel is.

— *Most már értem, hogy miért halmozzák el a muftit dollárral.*

— Na mit gondolsz kérlek, miért?

— *Hallod, hiszen régi valutaszakember lehet, ha már a Hitlernél is olyan jó márka volt.*

— Az itthoni dolgokhoz mit szólsz kérlekalássan?

— *Örvendetes kérlek, hogy még az olyan kis helyeken is emelkedett az életnívó, mint például Vác.*

— Vácon olyan jó a helyzet?

— *A fegyházban direkt paradicsomi kérlekalássan. A nyilas foglyok életszínvonala annyira javult már, hogy az egykor darizó mangár-sorban sinylődő Festetics Sándor gróf és Kiss Feri koktélpartikat rendeztek.*

— Nahát ez kedves kérlek. De hogyan jutott likőr a cellájukba?

— *Biztosan összebarátkoztak a fegyházban az ottani főmuftival.*

— No nézd csak, a mufti már Vácon van? Hogy került oda? Mint Hitler barátja?

— *Dehogy van a mufti Vácon kérlek.*

— Ja már értem kérlekalásan. Amerika közbelépett.

— *Honnan veszed ezt kérlek?*

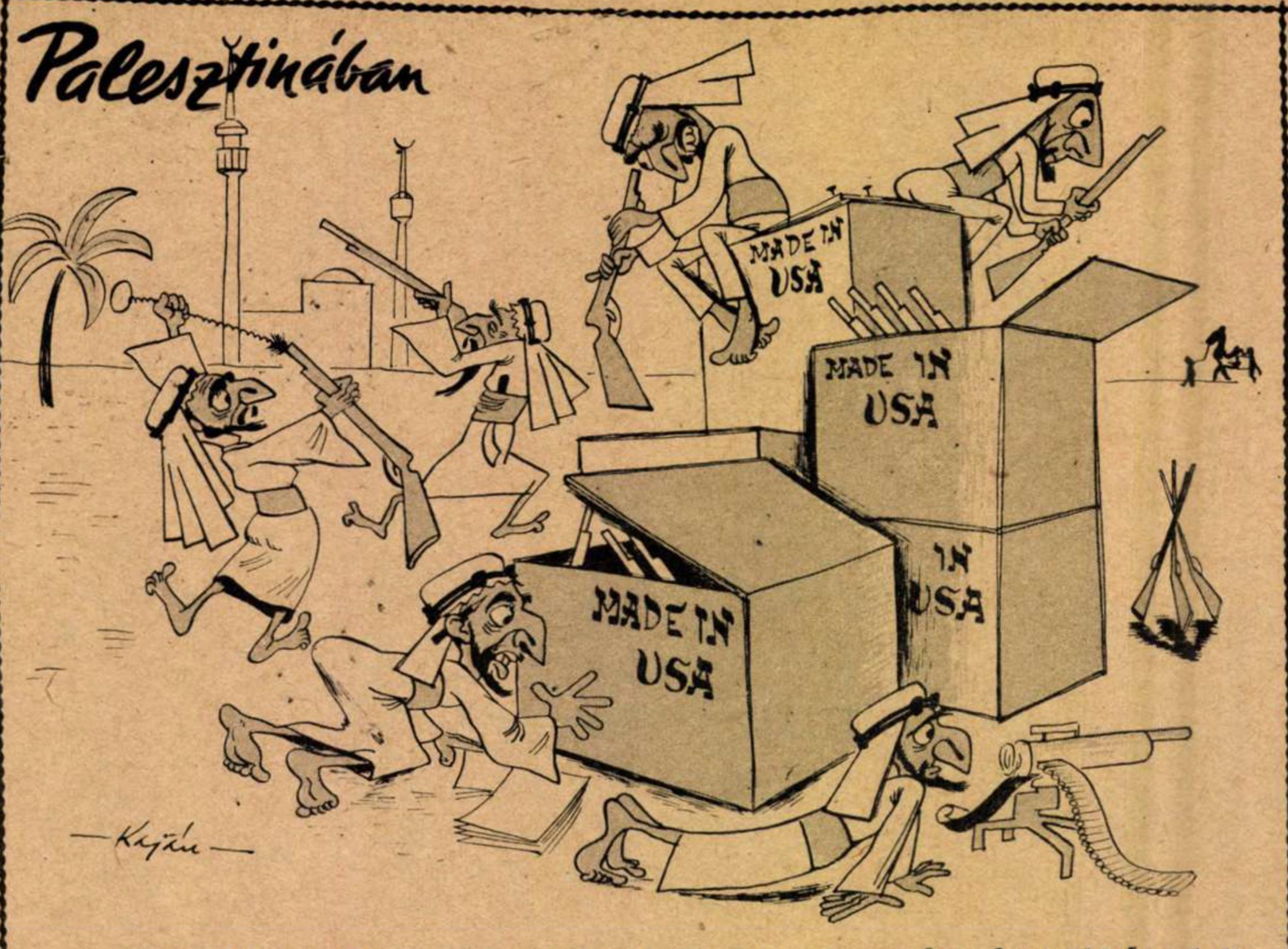
— Egyszerű. Ha a mufti már nincs Vácon, akkor olajra lépett, ha pedig valahol olaj van, ott Amerika is érdekelt fél. Na szervusz kérlekalásan...

Nyilasparadicsom a váci fegyházban

Péter Gábor arkangyal: Na de most ki innen!
Kiss Ferenc: (úgyis, mint Ádám): Mért űz ki bennünket? Az alma miatt?
Péter Gábor arkangyal: Fenét. A barack és a szilvórium miatt.

Palesztinában

— A próféta szakállára, már megint héber teliratú fegyvereket kaptunk! Írni kell a gyárnak, hogy ne cserélje folyton össze a szállítmányokat...

Hulló ételek

— Tudományos értekezés —

Senkisem tagadhatja, hogy az étkezési szabályok igen fontosak. A társadalom mai berendezkedése mellett az emberek tekintélyes része nagyon rászokott az evésre. Ilyenformán az evés hogyanja és mikéntje: közkérdés.

E célt van hivatva eme hézagpotló mű képviselni

*

Igen gyakori eset például, hogy miközben a húst a tálról tányérunkba emeljük, útközben valamelyes szaft az abroszra csorog. A legtöbb ember ilyenkor, az első ijedtség hatása alatt a szaftot sajnálatos meggondolatlansággal és késsel, vagy más alkalmatossággal az abroszról eltávolítani igyekszik, miközben szánalmasan mosolyog az abrosz tulajdonosnőjére. A legtöbb ember ugyanis nem hajlandó tudomásulvenni, hogy az idők megváltoztak, nem hajlandó tudomásulvenni azt a rideg tényt, hogy: a szaftot az abroszból kapirgálás útján eltávolítani a tudomány mai állása szerint n e m l e h e t s é g e s...!

Mi tehát a teendő?

A megoldás kézenfekvő. A szafttal fertőzött abroszrészt a baleset után haladéktalanul letakarjuk valamivel, lehetőleg tányércsúsztatással, ibrikkel, só- és víztartóval, vagy szalvétával, az adott körülmények szerint mérlegelve. Az elszaftosított, de idejében letakart abroszrészt csak távozásunk után fogják észrevenni és akkor már felőlünk felfordulhatnak.

Fentiekkel rokon, de természetében eltérő jelenség, ha valamely ételnemüt evés közben a padlóra ejtünk. Amenynyiben szilárd anyagról van szó (pl. szalonnáról!) ebben az esetben nincs gond, egyszerűen felemeljük, ráfújunk és máris továbbterjedhet a kolerajárvány. Kérdés azonban: mit csinálunk akkor, ha egy darabka vaj, jam vagy szöllőszem esik a padlóra? (A szöllőszem természetesen nem probléma, arrébrúgjuk szomszédunk lábai közé.)

Mi a teendő azonban vaj esetében?

A megoldás egyszerű. Cipőnk talpával apró, spirális körmozgásokat végezve az illetékes vajdarabkát a padlóba passzirozzuk, miáltal a vajdarabka helyén csak egy ránk nem bizonyítható, eltávolíthatatlan, csinosnak mondható foltocska marad. A talpunkra ragadt zsiradékréteget pedig alkalmasint egy bolyhosabb perzsaszőnyegbe töröljük.

Mindez nem ördöngösség, gyakorlat útján bárki elsajátíthatja.

*

Hacsak egy embertársamat is sikerült a hulló ételek problémájától megszabadítanom, akkor célomat elértem, akkor úgy érzem hézagpótmunkám nem volt hiábavaló.

Isten áldását kérem magamra.

Kishont Ferenc.

Meteorológia

Dinnyés: Amíg én csinálom az időt, nem lesznek légköri zavarok!

Pesten ne tudnák?

— Halló, Budapest? Kovács úr? Itt John Smith beszél Londonból. Mondja már meg, mit tippelt az Aston Villa-meccsre, mert én is tippelni szeretnék és tanácstalan vagyok...

Nyolc évre itélték Budapest „védőjét"

Szurmay: Budapest védője voltam.
Bíró: És hogy védte Budapestet?
Szurmay: Egész jól; még maradt is belőle valami.

A VEVŐ

természetrajza

1. Az óvatos

Ez többnyire nő. Bemegy az üzletbe, kirakatja a pultra az egész árúkészletet, a szöveteket az ujjai között morzsolgatja, majd kihúz egy szálat belőlük, meggyujtja, megfigyeli, hogy szabályszerűen hamvad-e el és mindegyiknél rejtélyesen bólint. Mindez körülbelül három órát vesz igénybe. Mikor az árúkészlet kimerül, odafordul a segédhez:

— *Ne fáradjon tovább, segéd úr, tulajdonképpen nem is akarok most venni, csak ellenőrizni akartam, hogy nem csaptak-e be tegnap a szomszéd üzletben.*

2. A szemérmes

Ez mindig férfi. Lesütött szemmel lopakodik be az üzletbe, mintha becstelen szándékai volnának. Felveszi, amit a kezébe nyomnak és fellélegezve fizeti ki. Kint az utcán elgondolkozva állapítja meg:

— *Úgylátszik ez egy kicsit szűk, mert kirepedt a hátamon.*

— *Hát miért nem nézted meg jobban?* — korholja a felesége.

— *Ugyan, fiam, csak nem fogom feltartani a boltost azért a vacak városi bundáért...*

3 A precíz

Ez megint csak nő. Bemegy az üzletbe és bolyhos anyagot kér. Két óra alatt megnézi az összes bolyhos anyagokat, de az egyiken túl rövid a boly, a másikon túlhosszú, a harmadikon túl göndör, a negyediken túlsíma és így tovább. Végül is keserűen legyint.

— *Majd úgy csináljuk* — sóhajtja — *hogy azon, amit először néztem, lestuccolják a bolyhokat nullaegész öttized milliméterre és a végüket befonják.*

— *Megcsináljuk* — mondja a boltos fellélegezve, hogy megszabadul tőle. — *Mennyi tetszik belőle?*

— *Tíz centiméter.*

Okos fiú

Egy fiatalember kipróbálásra jelentkezik az irodában.

— Számítsa ki a következőt — mondja neki a főnök. — Egy ruhát akarok magamnak csináltatni. A ruhához 3 méter 7 centi szövet kell. A szövet métere 112 forint 75 fillér. Bélés kell a ruhához 2 méter 33 centi, à 47 forint 86 fillér. A szabó a fazonért 300 forintot kér, mennyibe fog nekem az a ruha kerülni?

A fiatalember nagy kínlódva számolgat egy órát, de nem megy semmire. A főnök visszajön és megkérdezi:

— Na, mi az eredmény?

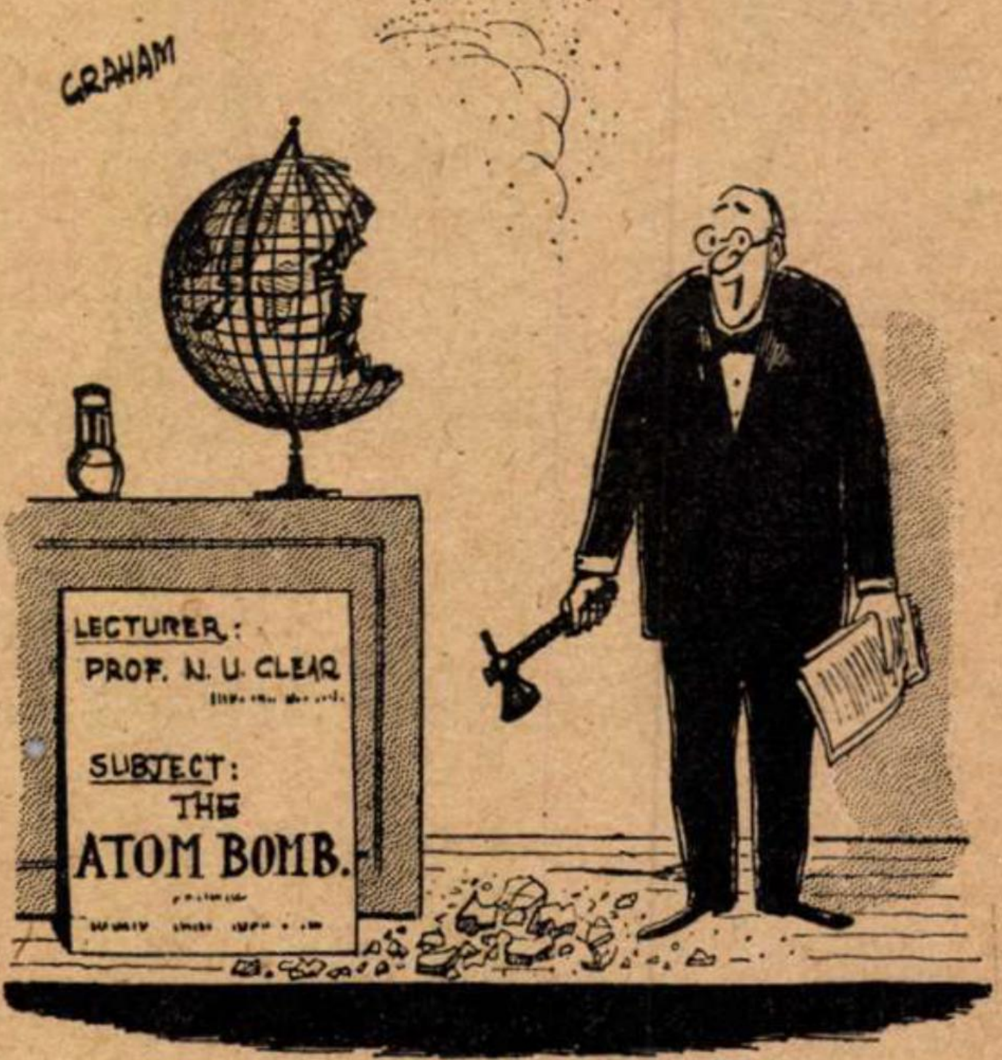
— Szerintem sokkal helyesebb, ha kész öltönyt tetszik venni...

Legalább két gyerek: felemelt családi pótlék

— Szeretném felvenni a pótlékot kérem...

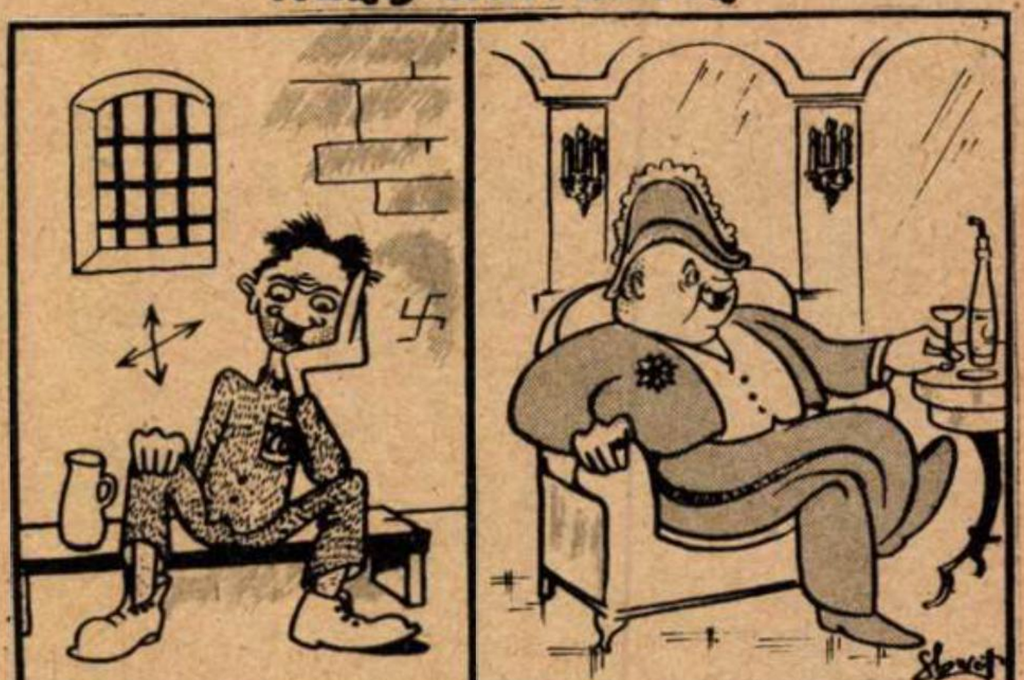
AZ ATOMBOMBA PROFESSZORA

— Most már értik, hogyan gondolom?

(Punch)

Nagy különbség

Ez azért ül, mert a második világháborúra uszított.	Ez azért nem ül, mert a harmadik világháborúra uszít.

Gádor Béla: Macsuga Zsuzsanna levele Pistához Bősárkányba

Kedves Pistám!

Most itt vagyok helybe Nikszliháber uréknál, a Zsemlevájsz uccába. El se hinnéd, édes Pistám, mennyi a dolgom. Sütni, főzni, pártnapra járni, hetenként kétszer kismosás, háromszor szakszervezet, ki győzi ezt? A gazdám, az meg még sokkal reakciósabb. A háborúba páncélos volt, most meg tüzér. Arannyal meg dollárral tüzérkedik. Ez kényelmes foglalkozás lehet, mert a szomszédok mesélik, hogy folyton ül. A Markóba szokott ülni, az valami jó kávéház lehet, hogy olyan nagyon szívesen ül ottan. Evvel az uriemberrel még több bajom van, mint a naccságámmal, mert kijár hozzám a konyhába politizálni. Egyszer, egy este azt mondja nekem, hogy mink fogjunk össze, mert én is paraszt vagyok, meg ő is, meg hogy az ő nagyapja zsellér volt, így hencegett nekem. A végin aztán úgy belejött az összefogásba, hogy azt mondtam neki: idefigyeljen az úr. Tudja-e, hogy mi az a dialektikus materializmus? Azt mondja, hogy ő nem. Erre úgy sípcsonton rugtam, hogy belesántult. Azóta nem volt propaganda a konyhában.

De azért, tudod-e Pistám, nem is rossz ez a pesti élet. A sok ember gyün-megy, építi a demokráciát. Az ekszpreszszók mán mind felépültek, benne ül a nép, issza azt a keserű fekete löttyöt és szidja a demokráciát. Mán villanyoson is tudok utazni. Ha az ember felszáll rá, azt kell mondani: huzódjanak ott bejjebb, a kocsiba van még hely, ne járjon a szája, a fene egye meg magát is meg a Beszkát is! Azt is tudom, hogy a kalauznak mit kell mondani. Ha azt mondom, átszálló, akkor 70 fillért kell fizetni, ha azt mondom, vonal, akkor 50-be kerül, ha meg azt mondom, hogy, kezelve, akkor ingyen utazom.

Hát te hogy vagy, édes Pistám? Hallottam valamit felőled Keszeg Nagy Andristól, aki hireket hozott a faluból. Azt mondja, hogy összeálltál a Bognárék Julisával, avval a kis reakciós döggel. Nem bánom, édes Pistám, szép jány a Julis, jól is járxz vele. Igaz hogy a lába görbe, de az nem baj, mert ugysincs neki semmi se elől, se hátul, oszt ha gyün, azt kérdik, hová megy? Vedd el, édes Pistám, ha van hozzá kedved és pofád. Nem sirok utánad, régen tudom, hogy válságban van a belpolitikád. De aztán majd hiába gyüsz hozzám, hogy kezdjünk koaliciós tárgyalásokat! Ott egyen meg a fene, ahol vagy, a Julcsáddal együtt, amig olvasod jelen levelemet.

Csókol sirig hű

Zsuzsikád

Megszüntetik az ácsorgást az elöljáróságokon

— Maga miért ácsorog? Hát nem tudja, hogy megszüntették az ácsorgást?
— Nekem protekcióm van.

Semmi izgalom

Sötét Ödön kisfia brilliánskövekkel játszadozik és az egyiket lenyeli. A nevelőnő ijedten rohan be a papához:

— Nagyságos úr, azonnal orvost kell hívni, a kis Ödönke lenyelt egy brilliánskövet!

— Mit van úgy oda — mondja Sötét Ödön —, azon még nem fogunk tönkremenni.

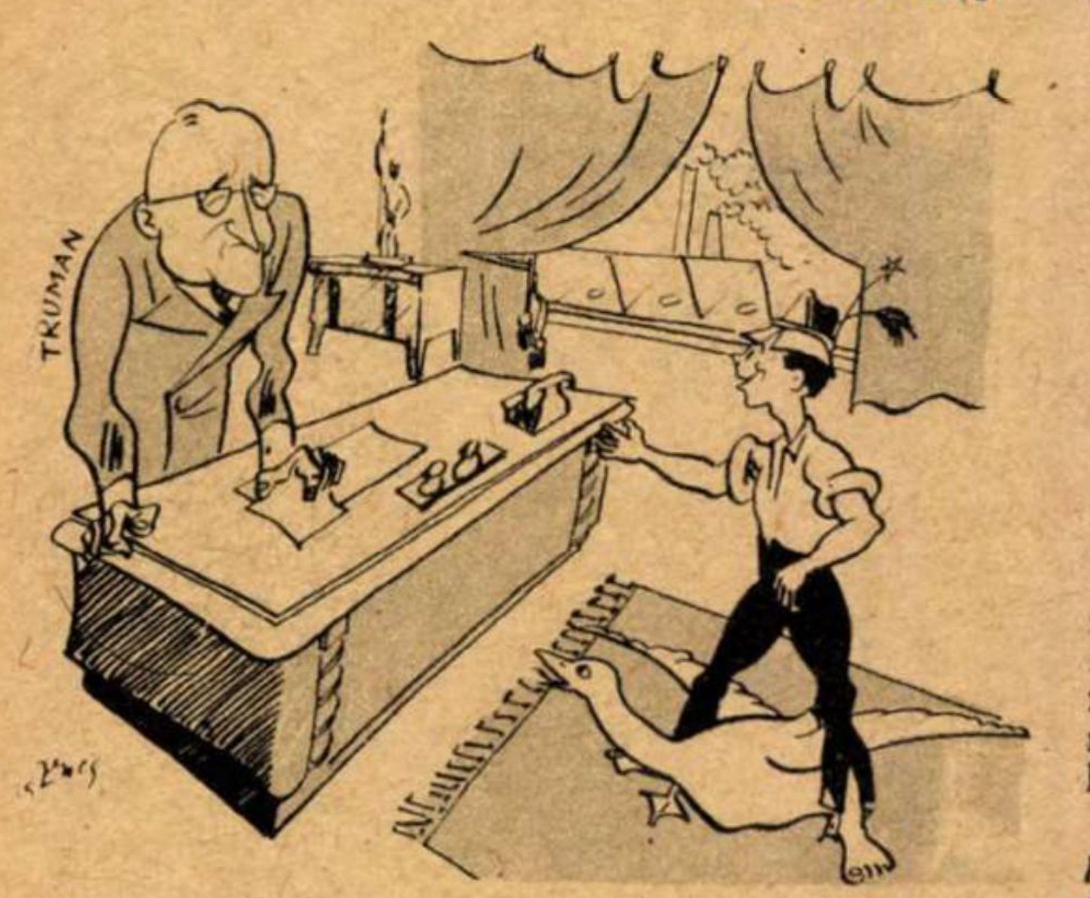
A szórakozottság teteje

A szórakozott professzor felesége kisbabát vár. Mikor a kisbaba megszületik, jelentik a professzornak:

— Itt van a kisfiú!

— Most nem érek rá — mondja a professzor —, kérdezze meg tőle, hogy mit akar és mondja meg neki, hogy jöjjön holnap!

Fejadagrendszer Amerikában

Ludas Matyi: Miért vezeti be a benzinfejadagrendszert, Truman úr?

Truman: Mert amióta a Szovjetnek is van atombombája, rájöttem, hogy kár a benzinért...

Téli tarifa

— Miért kér maga most tíz forintot egy éjszakára, mikor a nyáron csak öt forintot fizettem?
— Hja kérem, most télen hosszabbak az éjszakák.

Rossz előérzet

Malcsákhoz bekopogtat a levélhordó és így szól:
— Rossz hír, Malcsák úr, gyászkeretes levél.
Malcsák ijedten néz a levélre és azt mondja:
— Biztosan a bátyám halt meg, megismerem az írását!

A konzerv és a kedélyállapot

Miként a napilapok megírták, a tudósok rájöttek, hogy a konzervek fogyasztása kihat a kedélyállapotra.

Felkerestük Bibircsók Gedeont, a kitűnő tudóst, aki Európa legnagyobb konzervszakértőjének számít, mert tíz évig egy zenei konzervatóriumban működött altisztként és megkérdeztük, mi a véleménye a dologról.

— *Feltétlenül van a dologban valami* — jelentette ki Bibircsók. — *Sokéves megfigyeléseim gyümölcseképpen állíthatom, hogy a konzervdoboz tartalmának a fogyasztása sokkal frissítőbben hat a kedélyre, mint magának a konzervdoboznak a fogyasztása. Szerintem konzervdobozt különben is csak az egyék, akinek az orvos vasat, vagy bádogot rendelt és az is csak akkor, ha jók a fogai. Az is sajátságos megfigyelés, hogy a disznóhúskonzerv fogyasztása után vidámabb lesz az ember, mint a szójakonzerv fogyasztása után.*

— Nagy általánosságban helyesli professzor úr a konzervfogyasztást? — kérdeztük meg az európahírű tudóst.

— *Hogy helyeslem-e* — kacagott fel megvetően. — *Nézze meg a lányomat! Ki néz ötvenévesnek?*

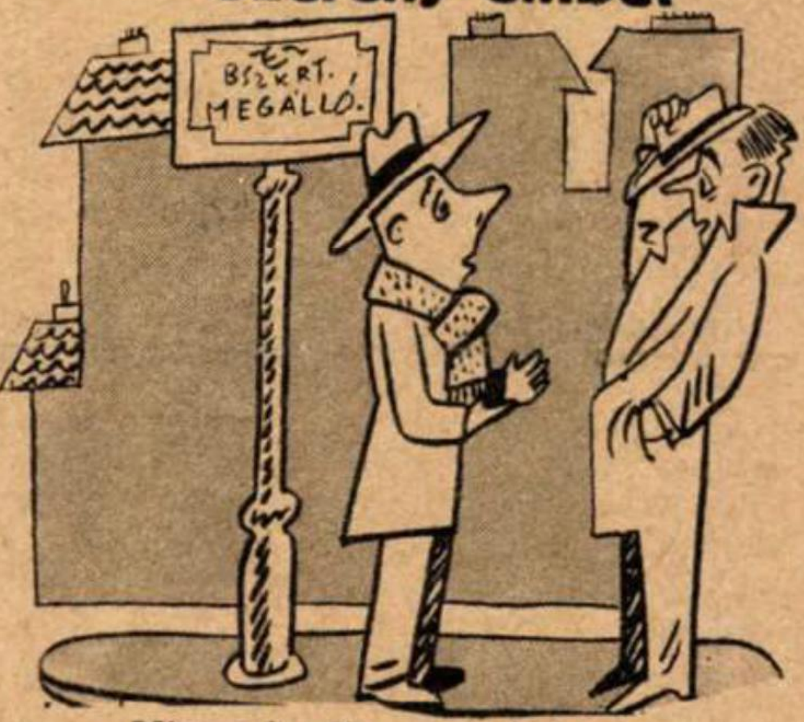
— Egyáltalán nem! Feleannyinak sem néz ki!

— *Na és mit gondol, mi ennek az oka?*

— A sok konzervfogyasztás...

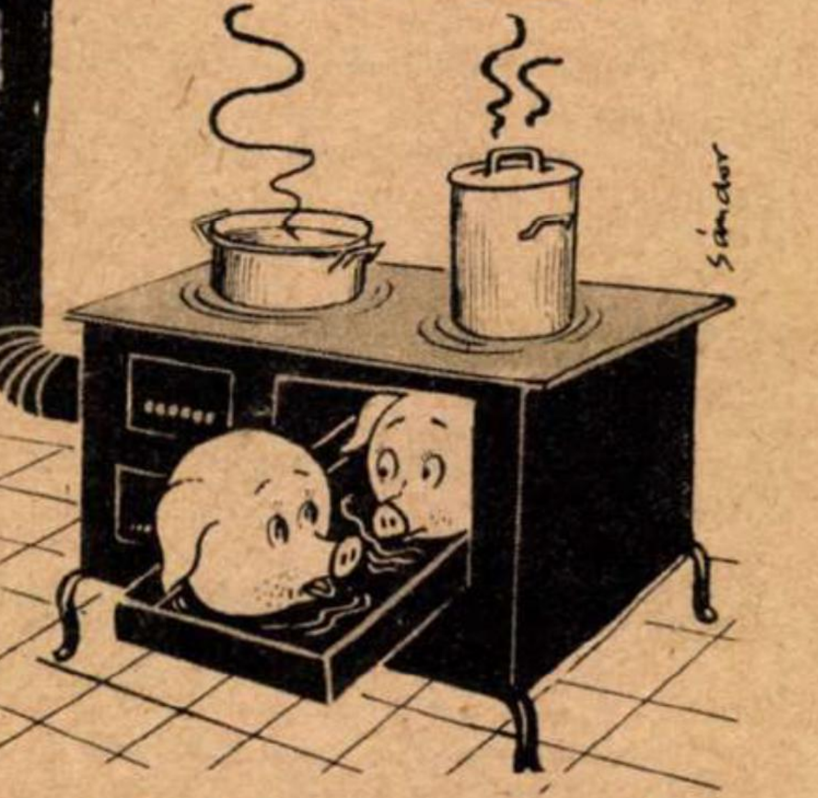
— *Fenét! Az, hogy még csak húszéves!*

Szerény ember

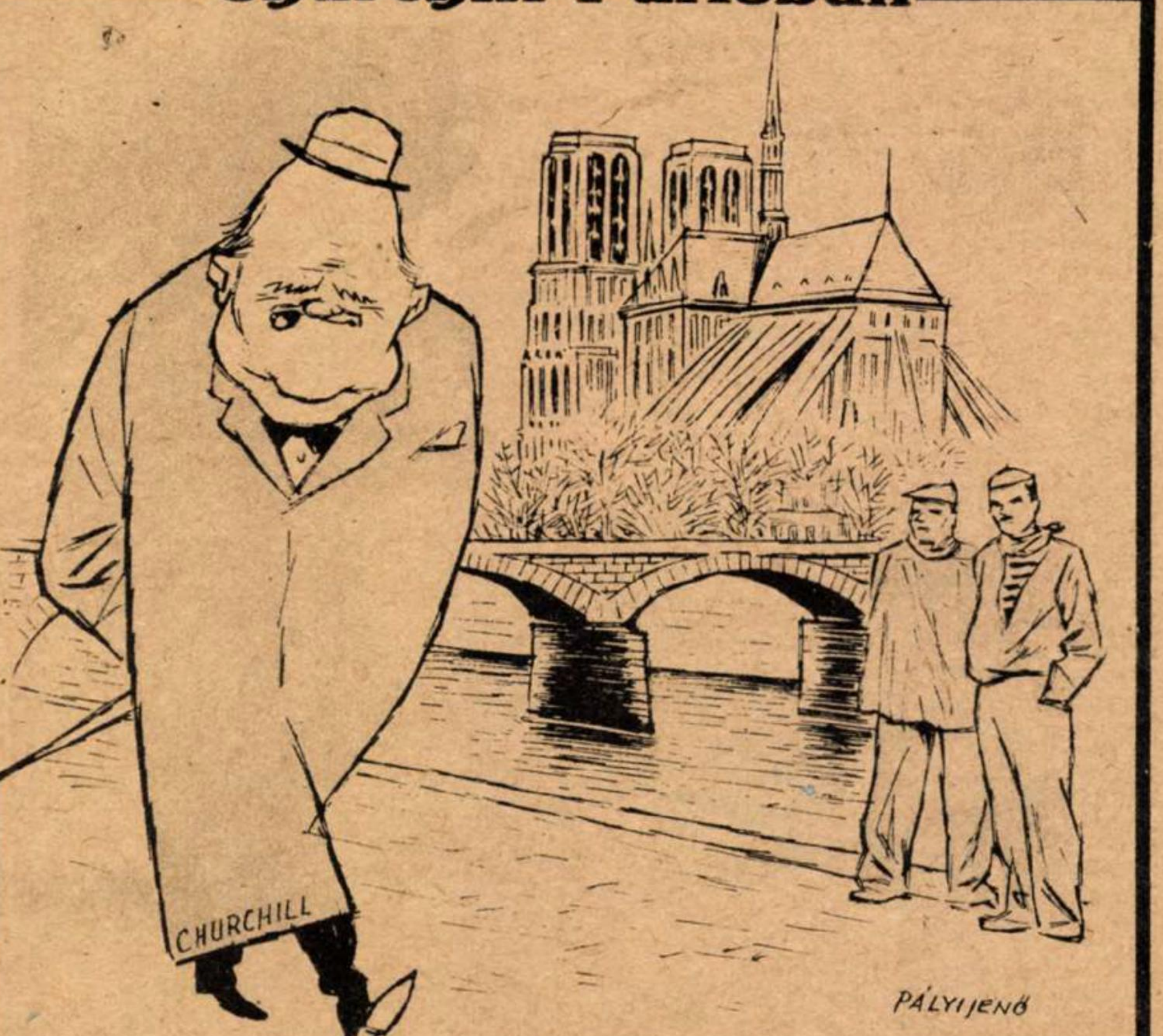
— Mire vár, Kucsera úr?
— Egy tizesre.
— Régen vár?
— Olyan rég, hogy már egy ötössel is megelégednék.

A tepsiben

— Mik történnek az emberrel... Majd kisült a szemem!

Churchill Párisban

Első francia munkás: Mi a véleményed arról, hogy Churchill idejött?
Második francia munkás: ....!!!!!!
Első francia munkás: Na, azért ez egy kicsit erős...

ÉPÍTÉSZETI HELYZETJELENTÉS

— Miért locsolják kölnivel ezt a házat?
— Panamaszaga van az építkezésnek . . .

Ki tud

Kovács Imréről?

Legutóbb még nem tudta, hogy melyik lesz a pártja, azóta nem látta senki.

Eltünésekor a legújabb divat szerint göndörített hajat, Eden-kalapot, Bevin-óraláncot és Marshall-tervet viselt.

Aki tud valamit róla, értesítse aggódó páterét!

Az eltünés hírére a budai parasztság kétnapos bridzsszünetet tart

Kikérjük magunknak!

Levél a Ludas Matyihoz

Igen tisztelt Ludas Matyi!

Tudomásunkra jutott, hogy egy magyar tankönyvben ismertetni merészelik Darwin származáselméletét is. A felháborodástól remeg a kezünkben a krematórium! Ez a gyalázatos írásmű azt meri állítani rólunk, a teremtés csodálatos koronáiról, hogy az állatvilágból származunk, tehát rokonunk a majom, a kutya, a galamb, a bárány és egyéb visszataszító állatszörny.

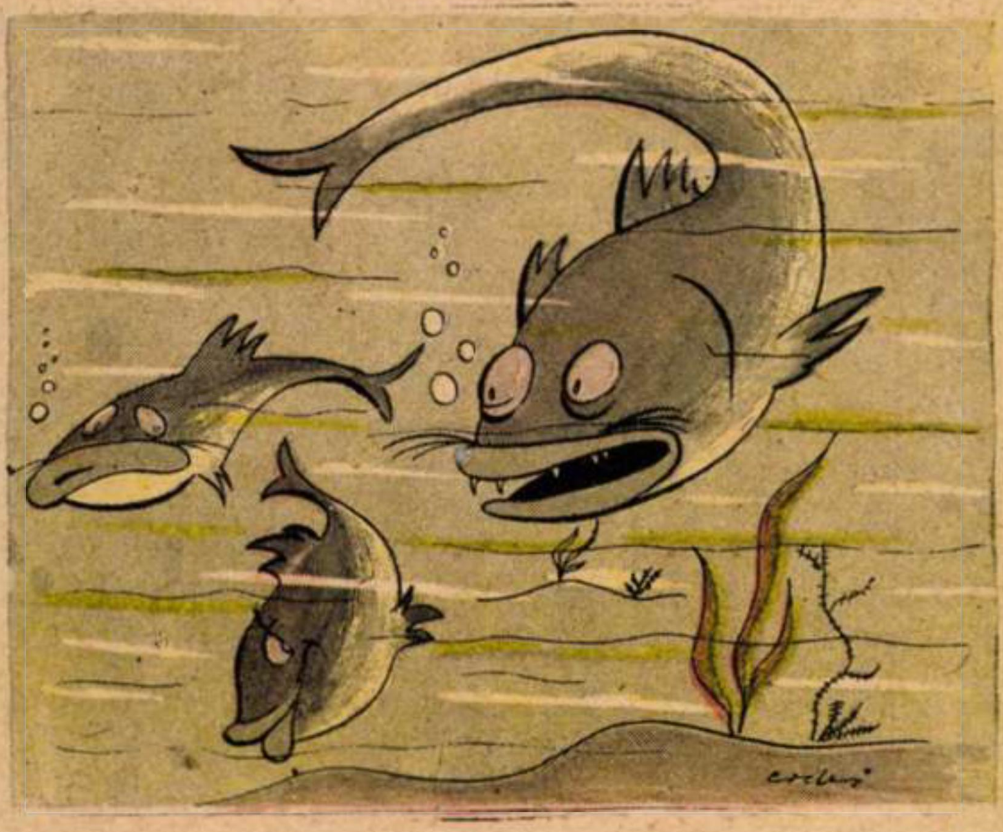
Pfuj!

Halhatatlan lelkünkből kikelve kiáltjuk a világba, hogy a felsőbbrendű ember nem hasonlítható össze alantas állatokkal, akiknek eltompult, kezdetleges agyuk sohasem lenne képes feltalálni például egy gázkamrát.

Főháborodott tisztelettel:

Hitler, Göring, Himmler, Kaltenbrunner, Mussolini, Veesenmayer, Kun páter.

Az örök nő

— Ez szörnyű, Mancikám, ha meglátsz egy szép bajuszt, rögtön elveszted a fejedet!

Tabi László:

Mindenki származzon attól, akitől akar!

Megvallom őszintén: nekem tetszetősnek tünt az az elmélet, hogy a majomtól származom. A majmok kedves és értelmes lények, kifejezetten szelidek, szinte bájosak. A majmok ugyan szőrösek, az igaz, de viszont, ha nem borotválkozom, én is szőrös vagyok és nagyon fájlalnám, ha az unokám emiatt megtagadna engem. Szeretem nézni a majmokat, amint eszegetnek és balhászkodnak. Kiev mellett 1943-ban magam is eszegettem (ritkán) és balhászkodtam (gyakran) s nagyon fájna, ha az unokám emiatt megtagadna engem. Roppant aranyosak a majmok, hogy amint hintához jutnak, hintázni kezdenek vidám rikoltozással. Én például, amint lehet, faléceket kötök a talpam alá és vidám rikoltozással lecsúszok rajta a Svábhegyről, majd újra felmászom és újra lecsúszok, s nagyon sajnálnám, ha az unokám emiatt megtagadna engem. Az pedig valósággal elragadó, amikor az anyamajom ölébe veszi csupasz kölykét és nyalogatja a fejét. Valamikor régen engem is ölébe vett anyám, csupasz voltam, s halványan emlékszem, hogy szájával többször a fejemhez ért. Ezenkívül a majnok még sok mindent csinálnak, amit én is csinálok s nagyon hálátlan volna az unokám, ha emiatt megtagadna engem. Én a majmokat mostanáig okosabbnak találtam, mint az embereket, mert a majom nem dugja gázkamrába a másik majmot, a majom nem lövi főbe magát egy másik majom miatt s nem ír cikket semmilyen hetilapba ama feltevés ellen, hogy ő egy tengeri egysejtű lénytől származik.

De az Új Ember cikkírója most elvette a kedvemet az egész majomügytől, mert megírta, hogy a majom állat, amelynek nincs lelkiismerete. Szerintem ugyan a Malcsáknak sincs lelkiismerete, aki féléve nem adja meg azt a kétszáz forintot, amit két napra kért kölcsön s éppen ezért a Malcsáktól sem vagyok hajlandó származni. Tőlem elvették a majomőst, amellyel meg voltam elégedve, de nem adtak a helyébe mást, márpedig azt, hogy az én ősöm kétmillió évvel ezelőtt épp úgy dolgozott a Japán-kávéházban, mint e pillanatban én, nem vagyok hajlandó elhinni.

Hogy az áldatlan viták-nak végét vessünk, javaslom: származzék mindenki attól, akitől vagy amitől akar. Én már döntöttem is. Ha nem származhatom a majomtól, mert elvették a gusztusomat tőle, hát ezennel kinyilvánítom: szent meggyőződésem, hogy én egy kiló illatos szaloncukortól származom. Az szép, gusztusos, tiszta, nem lehet szólni ellene egy szót sem. Most dolgozom ki erre vonatkozó elméletemet részletesen. Olyan hülyének igérkezik, hogy általános sikerre számíthat.

Pesti történetek

1.

Egyik jólkereső színművészünk öltözőjében minden elsején megjelent két öreg koldus. Az öreg koldusok testvérek voltak és már hosszú idő óta rendszeres havi fixet húztak a szinésztől. Minden elsején kaptak fejenként egy tizest.

Az idősebbik testvér a mult hónapban meghalt. Elsején már csak a hetvenéves öcskös állított be a színészhez. A művész átnyújtotta neki a tizest, az öreg zsebregyürte a pénzt, aztán így szólt:

— *A másik tizessel mi lesz?*

— *Milyen másik tizessel?*

— *Amit a bátyám szokott kapni.*

— *De hiszen a bátyja meghalt,* — *mondta a színész.*

A koldus bácsi méregbe jött:

— *Na és? Maga az örökös vagy én?*

2.

Az egyik pesti lap szerkesztőjéhez beállít egy ifjú író és kézirata iránt érdeklődik.

— *A novelláját visszaadom,* — mondja a szerkesztő — *vigye el sürgősen Ries igazságügyminiszternek.*

Az író elcsodálkozik:

— *Miért kérem?*

— *Uram, ez egy valóságos büntetőnovella.*

Hej, sajtó, sajtó!...

A Népszava P. B. jelű színikritikusa írta le ezt a „gyujtóhatású" mondatot:

„Grandpierre Emil zamatos fordítással fújja a darab parazsát, amely a cselekmény nehezen gyúlú aprófájával küszködve mégis tüzet fog az igazságkeresés léghuzatával."

Mi hozzátesszük:

. . . és a közönség tapsa füstként bodorodott ki a közvélemény kéménylyukán.

Így még szebb.

Lisztet szitáltak egy bírósági tárgyaláson

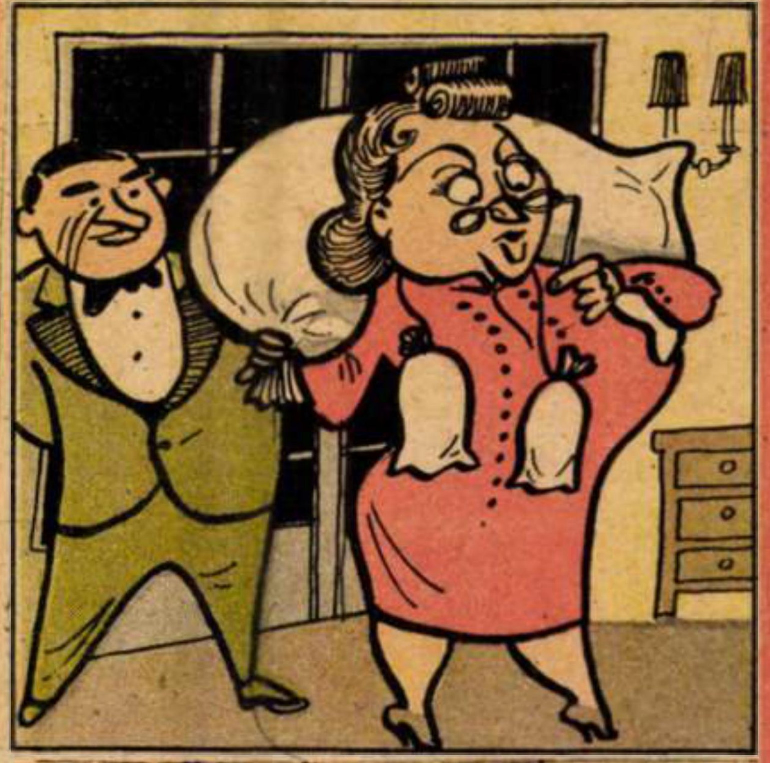
Előhang:

Szokatlan esemény történt legutóbb egy bírósági tárgyaláson: a tárgyalóteremben, ahol máskor bűnösöket szoktak rostálni, ezúttal lisztet rostáltak. Csak a naív emberek hiszik természetesen, hogy ezután már a bíróságon fogják beváltani a közellátási jegyek lisztszelvényeit. Csupán az történt, hogy egy feljelentés szerint a vádlott a lisztben tartotta a brilliánsait, mert a páncélszekrénye talán tele volt liszttel.

Az ügy további fejleményeiről alanti képeink számolnak be:

— Szitálják meg ezt is, bíró uram.
— Ebben is brilliáns van?
— Nem, ebben kukac van.

Sötét Ödönné nem találta meg a brilliáns nyakéket a lisztben, ezért az egész zsák lisztet a nyakába vette.

Visszahoztam ezt a lisztet. Azt hiszi, lopom a pénzem? Hisz ez tele van brilliánssal!

Földrengés

Ujgazdák: Örüljön Bikkmakkfalvy úr, hogy szétosztották a földjét, mert most a magáé is rengett volna...

Váci utcán, váci utcán

Hallatlanul víg opera

(Szín: a váci fegyház elegánsan berendezett bárszalonja. Az asztaloknál Kiss Ferenc, Keksz Edgár, Szennik, Bágyoni Váró Andor, Megay-Meizler Károly, Festeties Sándor és a többiek. A szünetekben az úri közönség a parketten táncol.)

Foglár (kínálja Festeticset):

Egy kis cigaretta, valódi finom,
Oly illatos, enyhe, mint rózsaszirom,
Pezsgő is akad, van itt édes, fanyar,
Kényes rab, aki többet akar . . .

Foglár:

Kiss Ferencem, remélem, megbocsátja,
A kávéba csak négy cukrot teszek!

Kiss F.:

Szörnyű, hogy bánnak a vendéggel máma!
Legközelebb más fegyházba megyek!
(Tánc, mind a harmincnyolcan.)

Nem, nem, nem,
Nem, nem, nem,
Nem megyünk mi innen el,
Míg a foglár úr bennünket
Furkósbottal ki nem ver,
Ha nem tetszik a foglárnak,
Hogy mi itten mulatunk,
Vigye el fegyházát innen,
De mi itten maradunk!
(Ihaj, csuhaj!)

Megay-Meizler (kétségbeesetten):

Foglár úram! Foglár uram!

Foglár:

Mi bajod van, édes fiam?

Megay-Meizler:

Van itt elég nagy baj, bizám!
Pia van, de hol a cigány?

Foglár (megnyugtatóan):

Hallod-e te kőrösi rab,
Kőrösi rab, de kőrösi rab,
Lesz zene, ez így nem marad,
Így nem marad, így nem marad!
Zenének
Se lesz itt híja:
Elhúzza a nótánkat a
Villámrazzia . . .

Végre tökéletes a fiatalító szérum!

Mint a lapokból értesültünk, Amerikában 5000 öregembert oltottak be fiatalító szérummal. A kísérlet pompásan sikerült. Az 5000 öreg ember közül már az első éjszaka három 80 éves fiatalembert vittek be éjszakai botrányokozás miatt. Kiverték egy kocsma minden vendégét, kirúgták a ház oldalát, majd éjjeli zenét adtak egy Aglája nevű 87 éves flappernak, aki zord unokái ellenzése dacára megszökött az egyik ifjúval.

Az ...gok menházába több szvingtanárt szerződtettek. Az öregek közül igen sokan ökölvívással, magasugrással és csavargással foglalkoznak. Az öregkorúak bírósága többüket javítóintézetbe küldte, abban a reményben, hogy majd csak lehiggadnak.

Egyes esetekben kissé túladagolták a szérumot, de nem volt baj, mert jótékonysági egyesületek révén sikerült beszerezni egy nagyobb tétel csörgőt, babát, építőkockát és pelenkát.

Korszerű házassági hirdetések

Csinosnak mondott hölgy, abszolute feleségtípus, típusfeleségnek ajánlkozik kisfizetésű tisztviselő mellé.

Fasiszta asszonyok! Ki ismerkedne meg jobb napokat látott nyilaskeresztes úriemberrel, aki őt a világ végére is követné. Szó lehet ezenkívül Svájcról és New-Yorkról is. Jelige: „Vőlegény idős, útlevél fiatal".

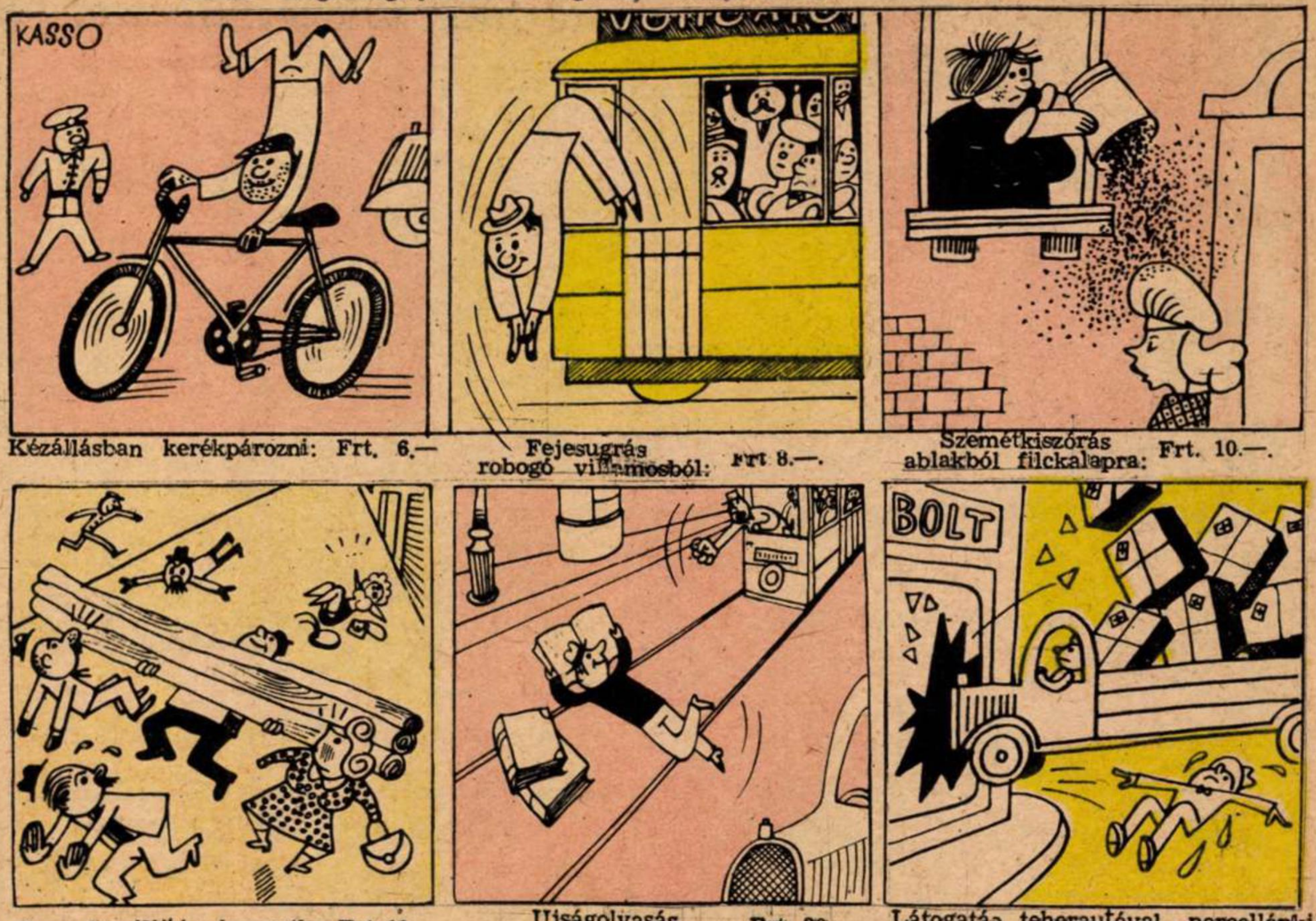
Nem majomtól származó, némi készpénzzel rendelkező özvegyasszony hasonló mentalitású úr ismeretségét keresi. Csimpánzok kíméljenek. Jelige: „Van énnekem elég bajom, más se kéne, csak egy majom".

Ki totózna gólügyekben abszolut jártas gombügynökkel, aki legutóbb is négy találatot ért el, minden házimunkát szívesen vállal és szerelemre vágyik. Ajánlatokat lehetőleg hölgyektől „Szabad rúgás" jeligére.

— **dalárd**

Van pénze? Tessék választani!

A január elsején életbelépő új közlekedési szabályrendelet szerint a helyszínen megbirságolják a kihágókat, az alkalomból közöljük az alanti képes árjegyzéket, amelyben mindenki megtalálja a kedvérevaló kihágást.

Kézállásban kerékpározni: Frt. 6.—

Fejesugrás robogó villamosból: Frt 8.—.

Szemétkiszórás ablakból filckalapra: Frt. 10.—.

Gerendaszállítás keresztbe: Frt. 12.—

Ujságolvasás köruti villamossinen: Frt. 20.—.

Látogatás teherautóval porcellánkirakatban: Frt. 25.—, plusz fényűzési adó.

Jóhoz fordult

Halmai Imréhez, a kedves komikushoz odamegy a vendéglőben egy barátja.

— Imrém, írtam egy verset, szeretném neked felolvasni.

— Miért pont nekem? — kérdi Halmai csodálkozva.

— Mert hallottam, hogy nagyon fejlett a szesztétikai érzéked.

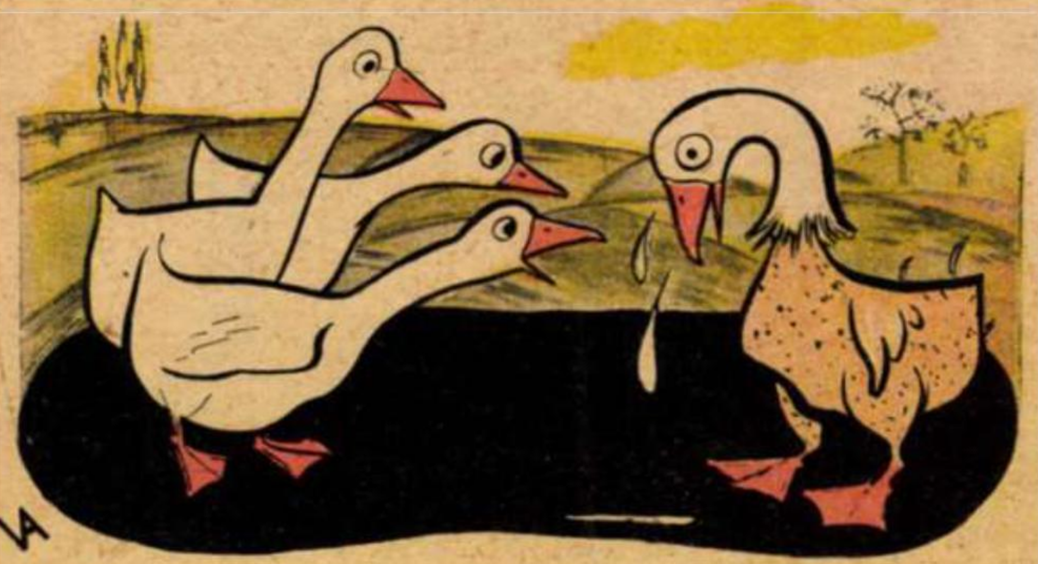
Alkalmazkodás

A nagymama hosszú időn át háztartási alkalmazott nélkül volt. Egy nap beállít az unokája és örömmel ujságolja, hogy egy kitűnő háztartási alkalmazottat szerzett a nagymama részére. A sok jó tulajdonsága mellett csak egy rossz tulajdonsága van: muszáj katonájának lenni.

A nagymama legyint:

— Nem baj, legfeljebb majd szalutálok.

Liba-galiba

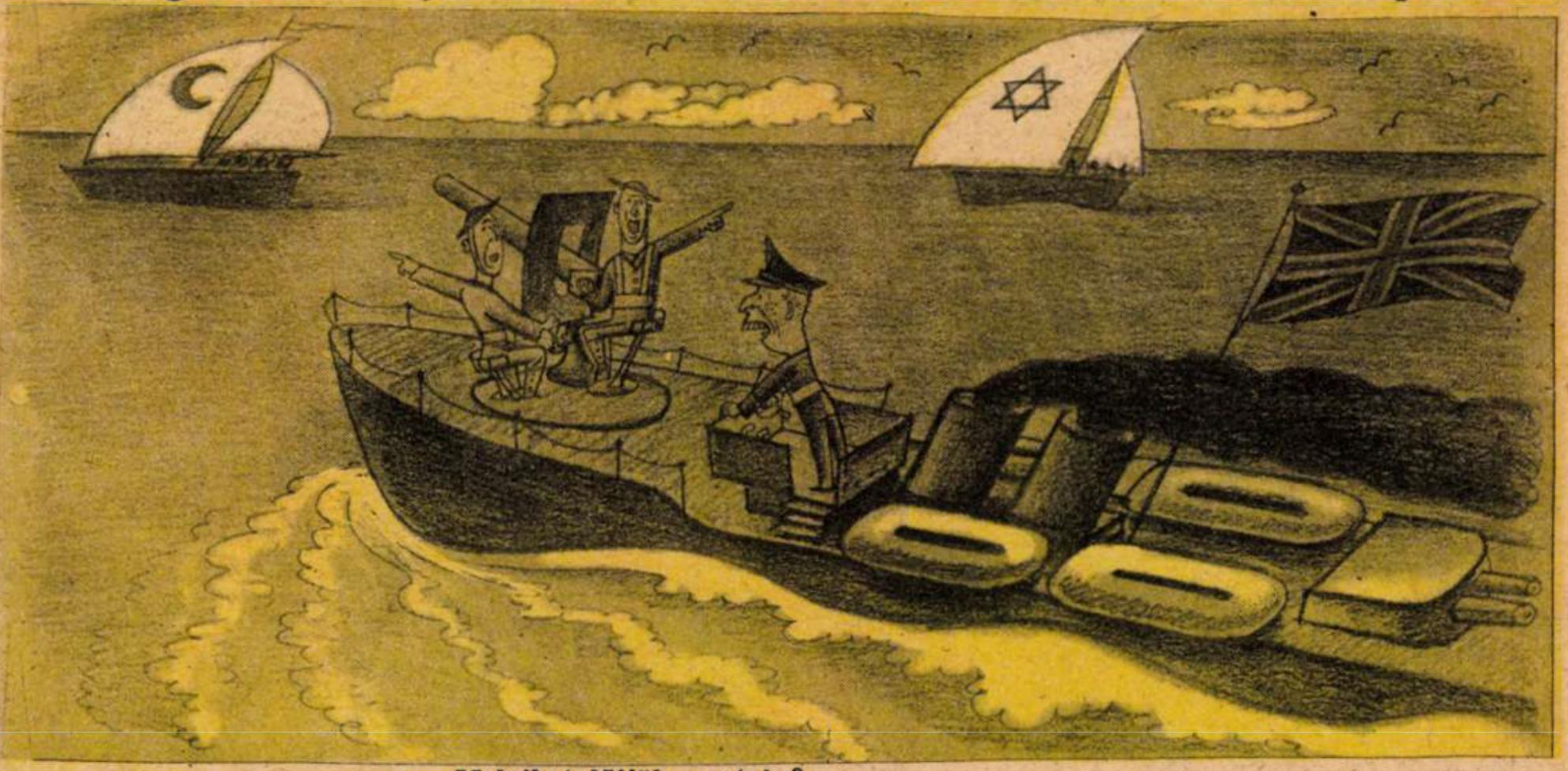

— Mi történt veled?

— Nem olvastad? Megindult a tollkivitel.

— Az is valami? Majd nézd meg magad a májkivitel után . . .

Angol hadihajók is beavatkoztak a zsidó-arab viszályba

— Melyiket lőjjük, captain?

— Mi az, hogy melyiket lőjjük? De válogatós maga!

Vacsoragondok

A Fészek Klubban vacsorázik a bonvíván és a komikus. A bonvíván hosszasan nézi az étlapot nem tud választani. A főpincér segítségére siet:

— Talán egy rakott káposztát a művész úrnak.

— Az nekem nagyon nehéz — mondja a bonvíván.

— Tudod mit — szól közbe a komikus —, rendelj egy főzeléket feltéttel, az hat forinttal könnyebb.

Rákosi hazaérkezett

Rákosi: Uraim, élek és megérkeztem!

Reakczy Jóska: Á, ez csak olyan suttogó propaganda...

Megbízottak, ha találkoznak

Egy tervmegbízott találkozik egy házmegbízottal, az, megkérdi tőle:

— Mondja kollega, van magának terve?

— Van hát, — mondja a tervmegbízott.

A házmegbízott felsóhajt:

— Nekem, sajnos nincs házam.

Műsoros est

Boross Géza és Kőváry Gyula, a két népszerű kómikus egy műsoros estén jelenésére vár. A pódiumon egy szavaló már negyedórája produkálja magát. Boross sóhajtva megjegyzi.

— Jó szám ez, csak tudod, meddig lenne szabad tartania?

— Na?

— Semeddig.

— Az hosszú — jegyzi meg Kőváry.

Kollektív novella

Irta: Gergely Miklós

1.

Azt hiszem, ismernek, nem kell bemutatkoznom. Én vagyok az egyszerű, de becsületes Gugyerák Manó, akinek egyszobás összkomfortos lakása van a Ló-utcában. Az összkomfortot két kanál és egy fogkefe jelenti, amelyeket természetesen közösen használunk a négy társbérlővel. A lakás egyetlen hátránya az, hogy a társbérlőim néha hölgyvendégeket hoznak fel, akkor nem lehet a lakásban maradnom, néha meg nem hoznak fel hölgyvendégeket, akkor nem érdemes a lakásban maradnom.

2.

Tegnap Bibircsók úr, az elsőszámú társbérlőm hozott fel egy hölgyvendéget. Diszkréten vettem a kalapomat és az egyik társbérlőm kabátját, hogy lemenjek, amikor Bibircsók rámkiáltott:

— Maradj, Manó! Megvan az új kollektívünk, száz forinttal emeltek, ezt megünnepeljük! Hoztam fel egy üveg Curakakó ligört.

— Helyes — mondtam, mert én nem a kiejtést nézem, hanem a minőséget.

Bibircsók felragadta a dugóhúzót.

3.

De még mielőtt belefúrhatta volna a dugóba, megjelent az ajtóban Pipiske Bernát, a másik társbérlő:

— Hallotta, Bibircsók úr? — lihegte. — A GyOSz megfúrta a kollektívünket! Nem lesz emelés.

— ...a GyOSz-nak — fejezte be a mondatát Bibircsók úr, aminek az elejét nem írom ide. — Akkor megyek, viszem vissza ezt a büdös Curakakó ligőrt, még jó, hogy nem bontottam ki, remélem, visszaveszik.

4.

Akkor belépett az ajtón a harmadik társbérlőm, Poncius Gáspár.

— Heuréka! — ordította. — Ki volt az a ló, aki azt mondta, hogy százzal emelnek? Már alá is van írva az új kollektív, havi százötven és a vigalmiadó. Most mondta a Furulyás Benő, az ért hozzá, mert maratoni futó.

— Hurrá — borult vérbe Bibircsók arca. — Akkor megyek is, kicserélem ezt a rohadt Kuracakót valami finom grémligörre, csak nem fogunk Kurakacót inni, amikor százötven?!

5.

Ekkor, mondanom sem kell talán, belépett az ajtón a negyedik társbérlőm, Fém Soma.

— Három hónapig idegeskedtünk — mondta boldogan —, de most már végre tényleg megvan az új kollektívünk, a sülttökárusné mondta a sarkon, annak az ura minden második nap borotválkozik, tehát ez fix. Leszállították a fizetésünket havi hússzal.

Bibircsók halálsápadt lett.

— Most már az se segit rajtam, ha visszaviszem a Muracakót — hörögte. — Megigértem Mancikának, hogy ma délután elviszem moziba, de ha leszállítják havi hússzal, nem engedhetem meg magamnak! Most mit tegyek?

És tanácstalanul nézett a hölgyvendégére. Megszántam.

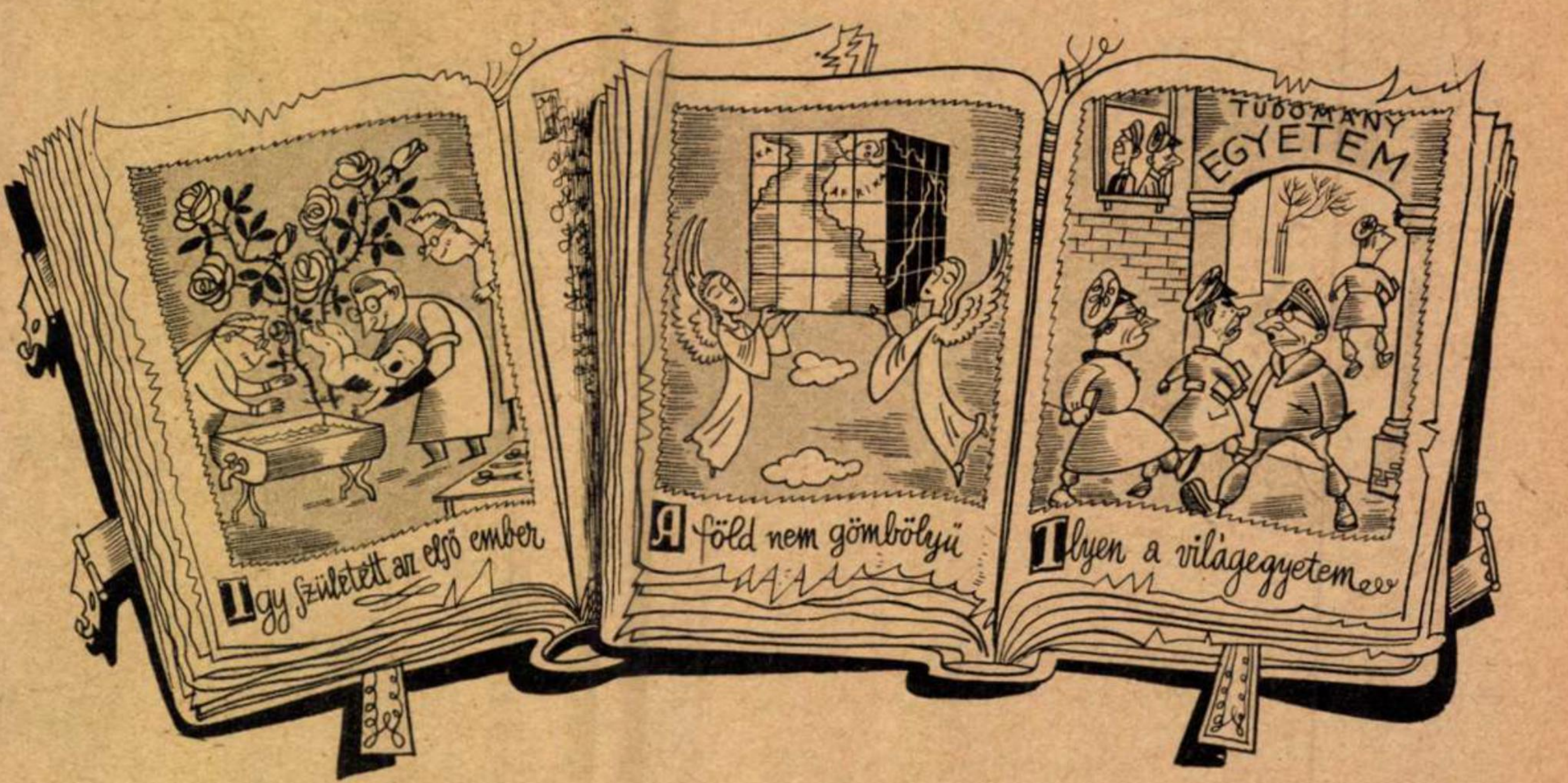
— Mikor kezdődik a mozi? — kérdeztem tőle.

— Félötkor — felelte szomorúan.

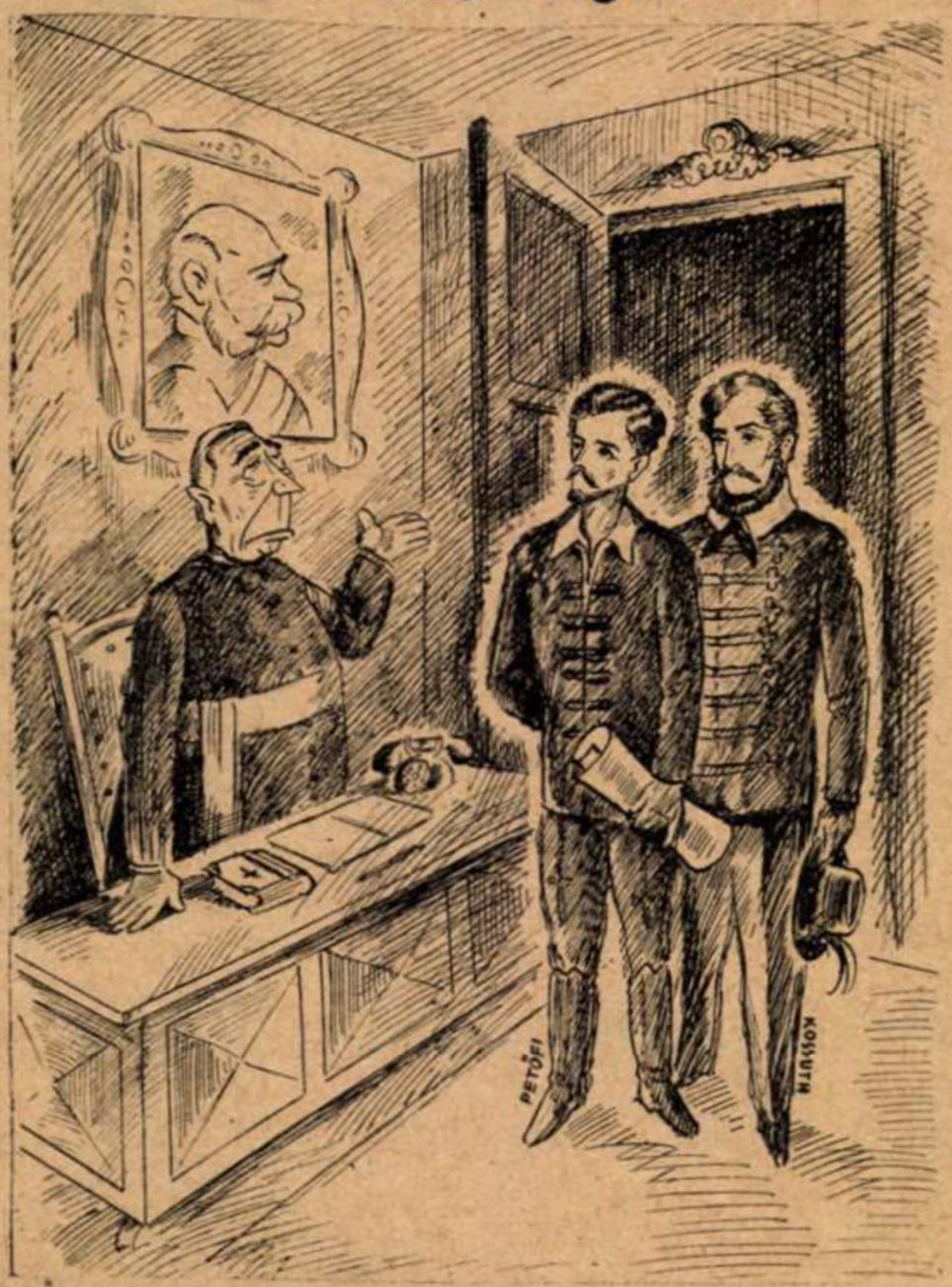
Megnéztem az órámat.

— Ne csüggedj, Zsiga — mondtam. — Most negyedöt. Fél ötig egész biztos újra felemelik a kollektivünket.

Az egyházilag engedélyezett világszemlélet

Látogatók Esztergomban

— Ez a prímási hivatal?
— Ez, igen. És önök kicsodák?
— Mi Kossuth és Petőfi vagyunk, akikről a prímás úr a centennáris beszédében elfeledkezett.
— Hát tehet róla őeminenciája, hogy önök nem születtek Habsburgoknak?

Közellátási vicc

Kacsirek mondja Kelemennek:
— Hallja, Kelemen úr, magának igazán jól jött, hogy kukoricalisztet kapunk kenyér helyett.
— Miért mondja ezt nekem?
— Málé szája van.

Valódi álkoldus

A Kossuth Lajos-utcában egy koldus odalép egy nőhöz:
— Szép nagyságám, nyolc éhes gyerekem van otthon.
— Itt egy forint — mondja a nő, — de szeretném látni a gyermekeit.
— Hogy képzeli a nagysága? — hördül fel a koldus, — csak nem fogom a gyermekeimet pénzért mutogatni?

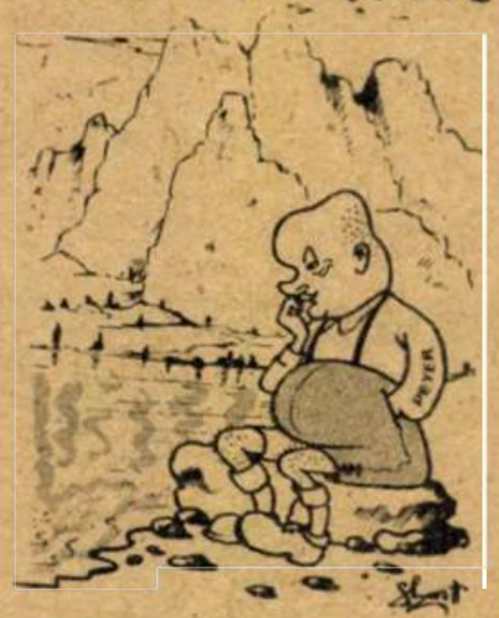
TÖBB KÉZ TÖBBET

— Mit hallok, Nebenweisz úr, német mintára maga is a többnejűséget propagálja?
— Igen.
— Meg is tudná indokolni, hogy miért?
— Hogyne. A feleségem keveset keres.

Pedáns ember

Az egyik operett premierjén egy néző minden énekszám után elővesz a zsebkendőjét és csomót köt rá.
— Mit csinálsz? — kérdi a szomszédja.
— Csomót kötök a zsebkendőmre, hogy el ne felejtsem ezt a melódiát.

PEYER Zell am Seeben

— Csak ez a See ne volna itt, mindig a Zell ám-ra emlékeztet...

Szegény Kályhacső

— Unom ezt a sok füstöt, a könyökömön jön már ki...

Reakciósék tájékozódnak

— Mi újság kérlekalásan?
— Nem tudom kérlek, épp most szóltam a komornyiknak, hogy hozza ide a Daily Mailt és a New York Heraldot.
— Te csak angol és amerikai lapokat olvasol kérlekalásan?
— Igen kérlek, meg akarom tudni, hogy mi történik mostanában itt Pesten.

FANTASZTIKUS

Az Anyag- és Árhivatal megbizottja: Megőrültek az urak? Négyszáz tonna vasat a Lánchídnak, mikor még a feketekereskedelmet is alig tudjuk kielégíteni?

Kezdő háziasszony

— De drágám, azt mondtad, hogy szereted a mákosgubát...

Majomper

Ortutay: Nézze, Csimpi, én megvédtem magát, a többit intézze el Schlachta Margit nénivel.

Az író házaspár otthonában

— Ne kopogj a **Facipőddel** Paulus, nem tudom a mondatot befejezni.
— Nem baj, Tibor, neked a **Befejezetlen mondattal** is sikered volt.

Latinul, de magyarán

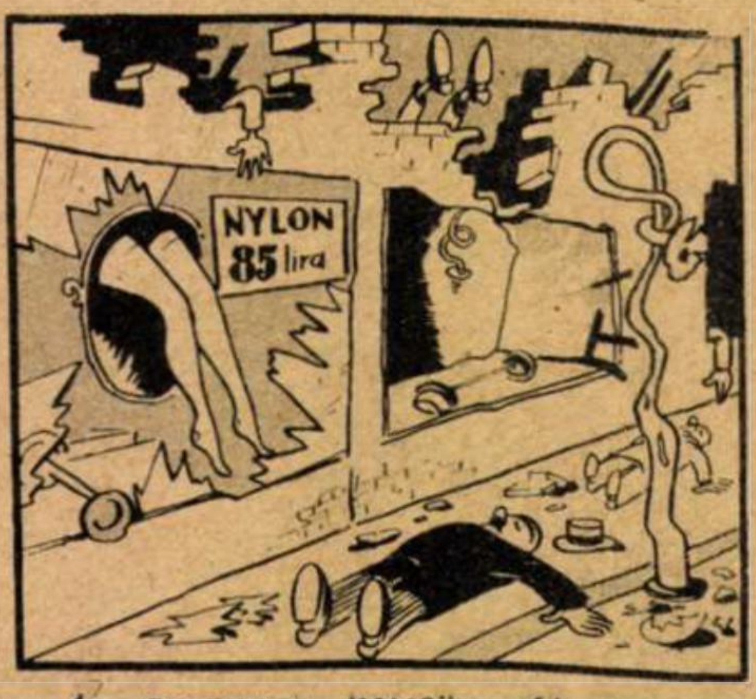

A pap: Sunt-ne juvenes in potestate nostra? (Hatalmunkban van az ifjúság?)
A MaDISz-titkár: Nonn. (Nem!)

Javul a helyzet Olaszországban

Igy nézett ki egy üzletház Rómában az amerikai kölcsön előtt: egy nylonharisnya száz lírába került.

Az amerikai kölcsön új helyzetet teremtett: egy nylonharisnya már csak nyolcvanöt lírába kerül...

Javítják a kenyér minőségét

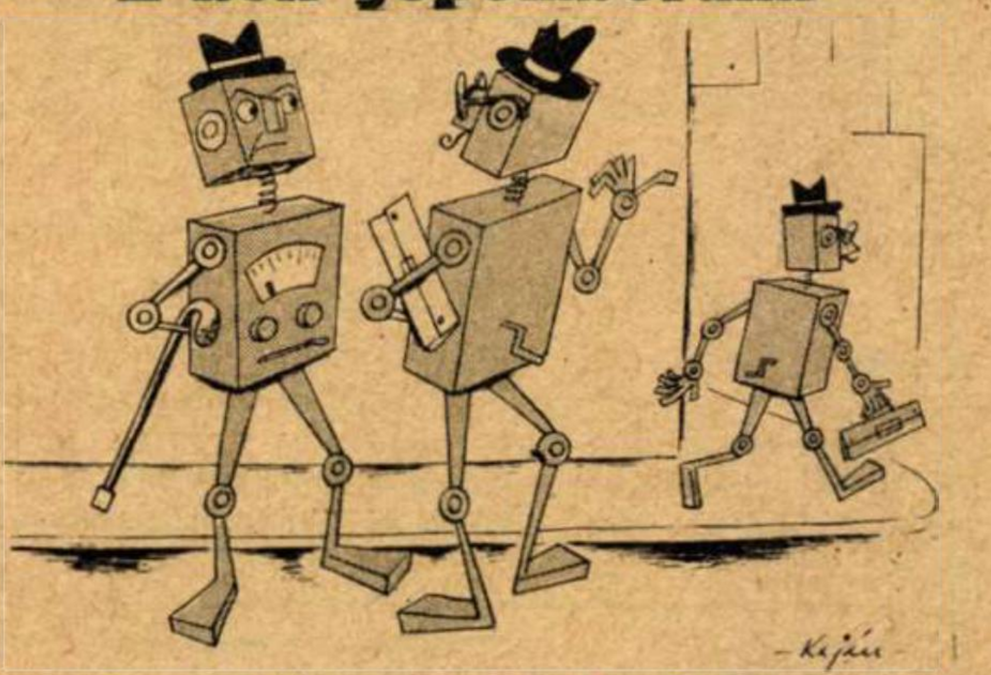
— Maga mire vár itt?
— Beadtam a kenyeremet javításra . . .

Múlik az idő

— Tanár úr, hagyja abba az előadást.
— Már egy óra van?
— Nem. Már 1947 van.

E heti gépemberünk

— Jó ügyvéd ez a dr. Dinamo.
— Csodálja? Srófra jár az esze.

Pesti mese

A napokban egy belvárosi családban kislány látta meg a napvilágot. Mikor a dada első alkalommal bepúderozta a kis porontyot, a csöppség megszólalt:

— Néni, a szájamra meg tegyen egy kis rúzst.

Csak a fejét!

Heti verekedésműsor

Budapesten újabban mindennap van egy komoly tömegverekedés, vasár- és ünnepnapon kettő. Ma igazán ez a legolcsóbb tömegszórakozás, gyermekek hat évtől lefelé a fele pofont kapják. Az e heti típusverekedés-műsor a következő:

Hétfő:

Tömegverekedés a Baross-utcában 117 résztvevővel, kezdete d. u. öt órakor, kedvezőtlen idő esetén a kapu alatt.

Kedd:

Tömegverekedés egy ferencvárosi kocsmában egy elvesztett hajtű miatt. Ha hajtű nincs, cigarettavég miatt tartják meg a verekedést. Pontos megjelenést kérünk, mert az első hasbarúgás után az ajtókat összetörjük. Kezdete este félkilenckor, utána disznótor és tánc.

Szerda:

Tömegverekedés a hatos villamos perronján, helyszűke miatt csak korlátolt számú résztvevővel, helyekről ajánlatos előre gondoskodni.

Csütörtök:

Tömegverekedés az Opera előtt. A szünetekben az Opera társulata bent az épületben Verdi Rigoletto című dalművét játsza.

Péntek:

Boxmérkőzés a Széll Kálmán-téren tízezer résztvevővel. Megjelenés szigorúan sötétben, mert akkor könnyebb eltűnni.

Szombat:

Hölgyválasz. Egy úr megszólít egy hölgyet, az sértő választ ad, mire egy perc múlva háromezer ember verekszik. Kedvezőtlen idő esetén a hölgy szólítja meg az urat és akkor csak kétezer ember verekszik.

Vasárnap:

Vasárnap vasalt ruhában és fényesre pucolt cipővel menjünk el hazulról, mert a szokásos két tömegverekedést a Ligetben tartják meg és ott rúgni is szokás.

A 7 legszakmaibb vicce

Az elítélt Rab csokoládégyáros bemutatkozik a cellatársának:

— Rab csokoládégyáros vagyok.

Mire az lebiggyeszti a száját:

— Na és? Én meg rab textilgyáros vagyok . . .

Fasiszta filmeket vetítettek egy belvárosi lakásban

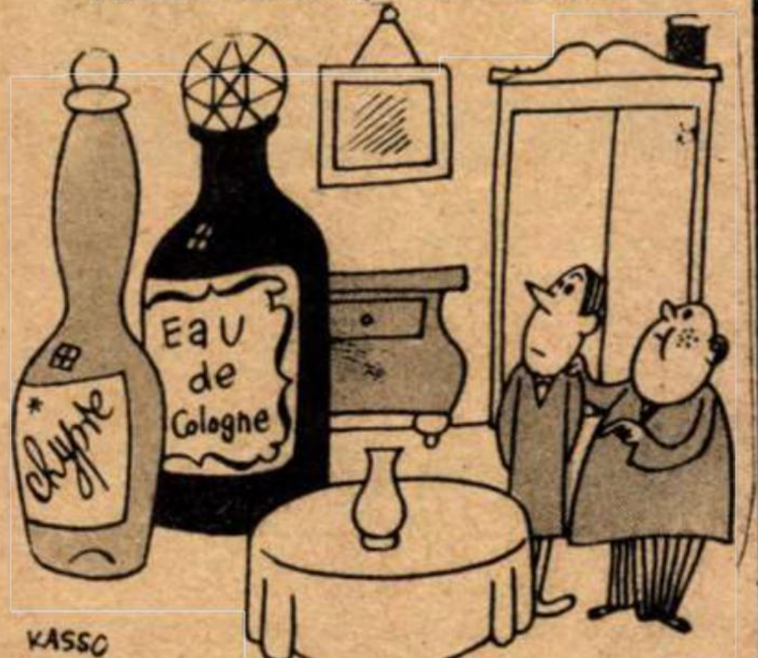
— Maguk itt a Jud Süsst nézik?
— Na és? Demokrácia van. Nincs különbség zsidó és nemzsidó között.

Első szerelem

A kisfiú: Disznóság! Meddig legyek még hunyó?

Ami kell, az kell

— Mi ez a két hatalmas üveg?
— Beszereztem egy kis kölnivizet, mert féltem, hogy a luxusadó bevezetése után nem tudom fedezni a szükségleteimet . . .

Hidvéghy Ferenc:

A főmufti főüzlete

(Kiss József után szabadon.)

Husszein, a mufti hármat szeretett,
Hitlert, a pénzt s a dollárcsekkeket.
Nyugton tehát ő most se maradott
S összeuszított zsidót, arabot.

Husszein, a mufti így szólt: Kell-e vér?
Kiontom érte, Rockefellerér.
Mért küzd a mufti? Arab talajért?
Élet-standardért? Standard olajért.

Harcokat hirdet tehát, szenteket,
Dollárt kap érte, nem ám centeket,
Hazát árulni, — szól a mufti — well,
Darabszámra vagy arabszámra kell.

Értékes olvasmány

— Kijött az irodalom a faluba is!
— Miféle irodalom?
— Hát a jó könyv, komám!
— Miféle jó könyv?
— A telekkönyv, amibe mi is benne vagyunk . . .

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

RAJZOLÓNK ŐRÜLT ÖTLETEI

Olcsó a vadállat A VILÁGPIACON!

1. Gugyerák Ede máris olcsó munkaerőre állította át konflisát.
2. **Kacsirek Ödönke csörgőkígyót kapott második születésnapjára.**
3. De már a spekuláció is felütötte a fejét. Sötét Ödön potom áron felvásárolta a készleteket.

Taszajtó Nagy Gergely esete az elszámoltatókkal

— Mán megen, hogy ágaskodik a bajszod, te böszme!

— No, az ágaskodhat is, mer emberbaráti cselekedetet vittem véghö tennap. Segítettem a Duplahasú Hájas Tóninak.

— A százholdasnak?

— Annak hát. Aszongya nekem a Duplahasú tennap reggel: Jó emberem maga nekem Gergely? Mondok még kérdezi? Tűzbemenném én magáér, ha szeretném magát. Aszongya nohát akkor idefigyeljen hallja, egy kis könnyű munka vóna itt magának, nézze hallja, máma gyünnek az elszámoltatók, oszt el kéne vermelni egy pár zsák búzát elölük, tuggya, hogy van az, nem szeretek én hencegni avval, amim van. Mondok oszt mit fizet? Aszongya kap két ropogós tizest. Mondok: a jó, olyat rendelt nekem az orvos. Aszongya akkor jó, maj hónap megkapja a pízt. Mondok igenám, de az orvos előre rendelte. No, erre elszomorodott a Tóni, de azér kifizette. Mondok a többit most mán csak bízza rám, maga akár el is mehet hazulrul. Aszongya az jó lesz, beszéljen maga Gergely az elszámoltatókkal, mer én igen szemérmes ember vagyok, könnyen pirulok, akar a szűzlány. Mondok úgy is néz ki maga, akkurát. No, aszongya, akkor én menek. Mennyen csak mondtam, mennyen nyugodtan, úgy elvermelem én a gabonáját, hogy több se kell.

— Nem lesz hiba? — aggódott búcsúzóul.

— Énnálam? — mondtam hetykén. — Majd én megmutatom azoknak az elszámol atóknak!

S a markába pöktem, hogy jobban mennyen a munka.

No, öreg este lett mire gyüttek az elszámoltatók, pedig én mán délutánra kész lettem, de azér nem unatkoztam, mer a Duplahasúné igen kellemetes asszony vót, ha jól értettem, pedig én osztán értettem jól. Még akkor is kellemetesen elbeszélgettünk a tisztaszobába, amikor késő este beállított a Duplahasú.

— No nem lett semmi baj? — kérdezte.

— Már mér lett vóna? — kérdeztem vissza. — Igen jól éreztem én magam.

— A búzát elvermelte?

—El én, mind jó mélyen.

— No hálisten csakhogy megmaradt a búza.

— Aztat én nem mondtam — világosítottam meg az elméjét — mer lefoglalták azt mind egy szemig.

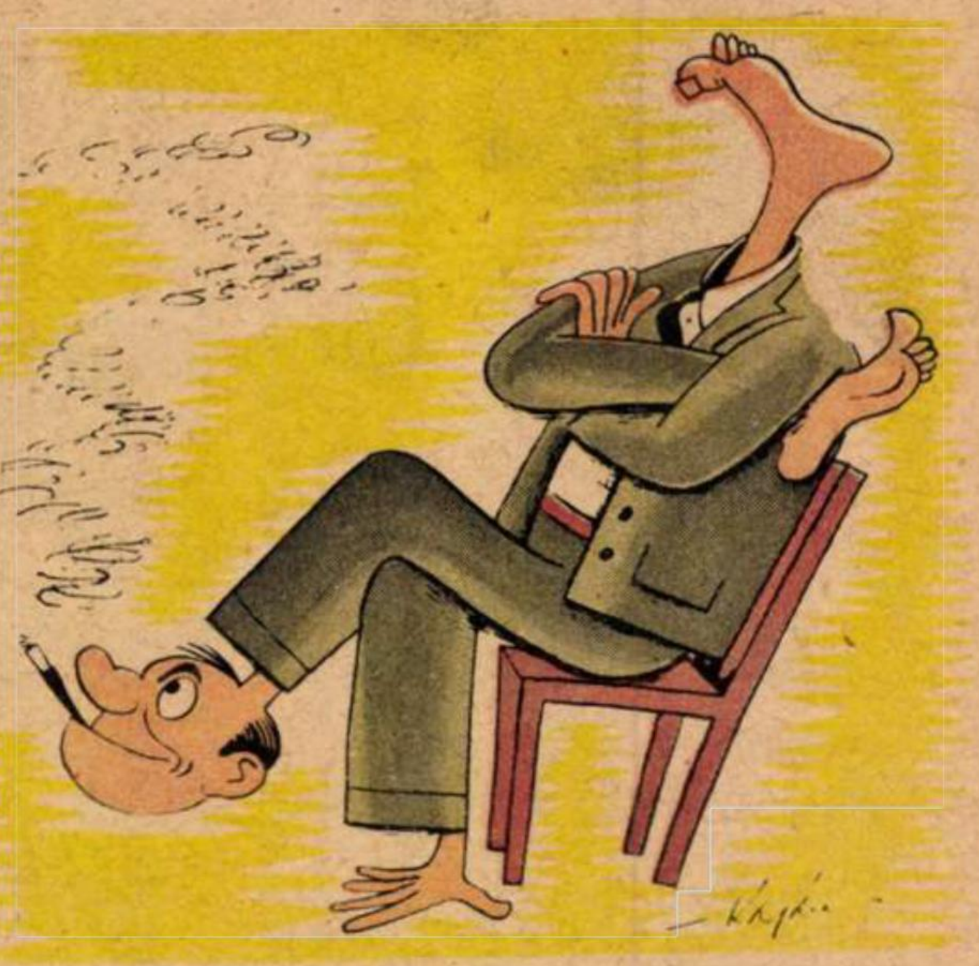
— Hát hogy a jófenébe tanálhatták meg ha eccer elvermelte? — tépte a haját Tóni.

— A táblákrul, amikre rá vót írva, hogy búza.

— Miféle táblákrúl? — tombolt Tóni.

— Amiket odatettem a vermek fölé, hogy megtanájjuk, ha szüksíg lesz rá eccer...

A centercsatár civilben

Írók egymás között

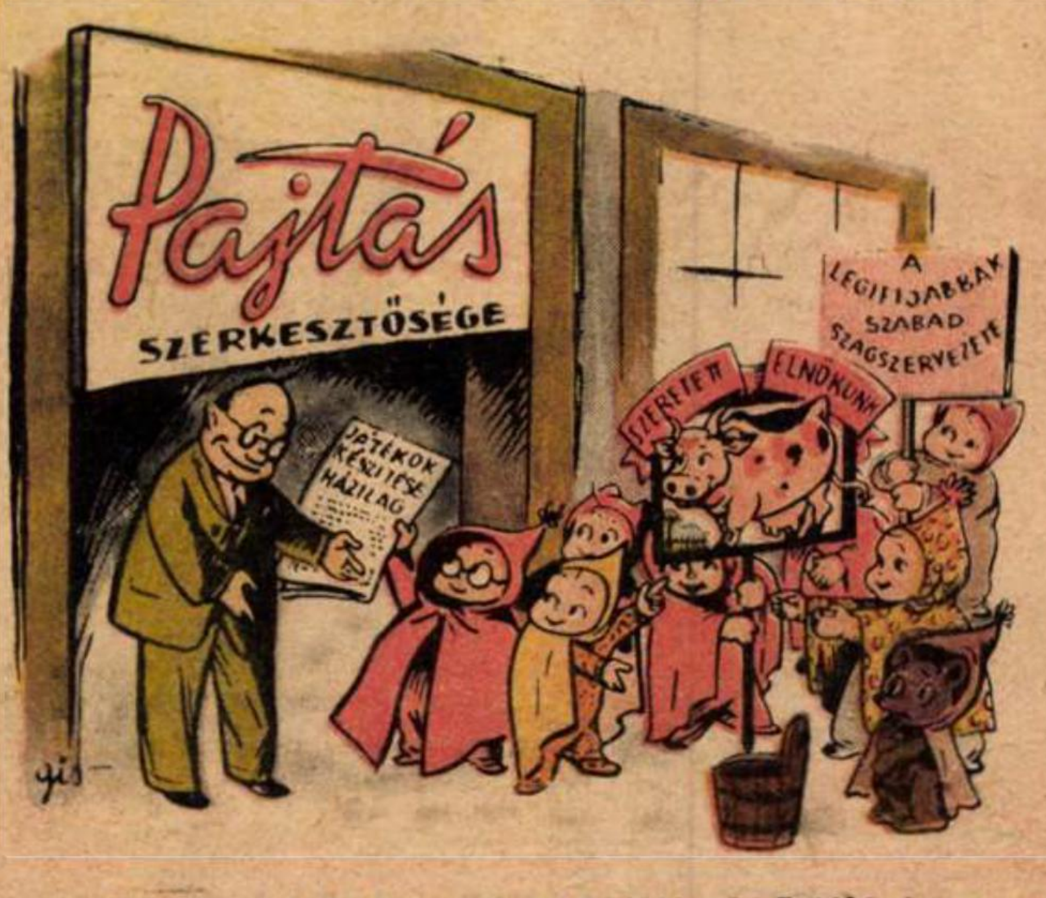
Két író ül a kávéházban és szótlanul merednek egymásra. Nagysokára megszólal az egyik:

— Te! Én azt hiszem, hogy én már beérkezett író vagyok.

— Miből gondolod?

— Nincs témám.

Munkában a legifjabbak

A legifijabbak olvasták a Pajtás című ifjúsági lapban, hogy mi mindent lehet egy kis ügyességgel házilag elkészíteni. Most arra kérik a szerkesztőt, árulja el, hogyan lehet házilag előállítani egy jól tejelő tehenet.

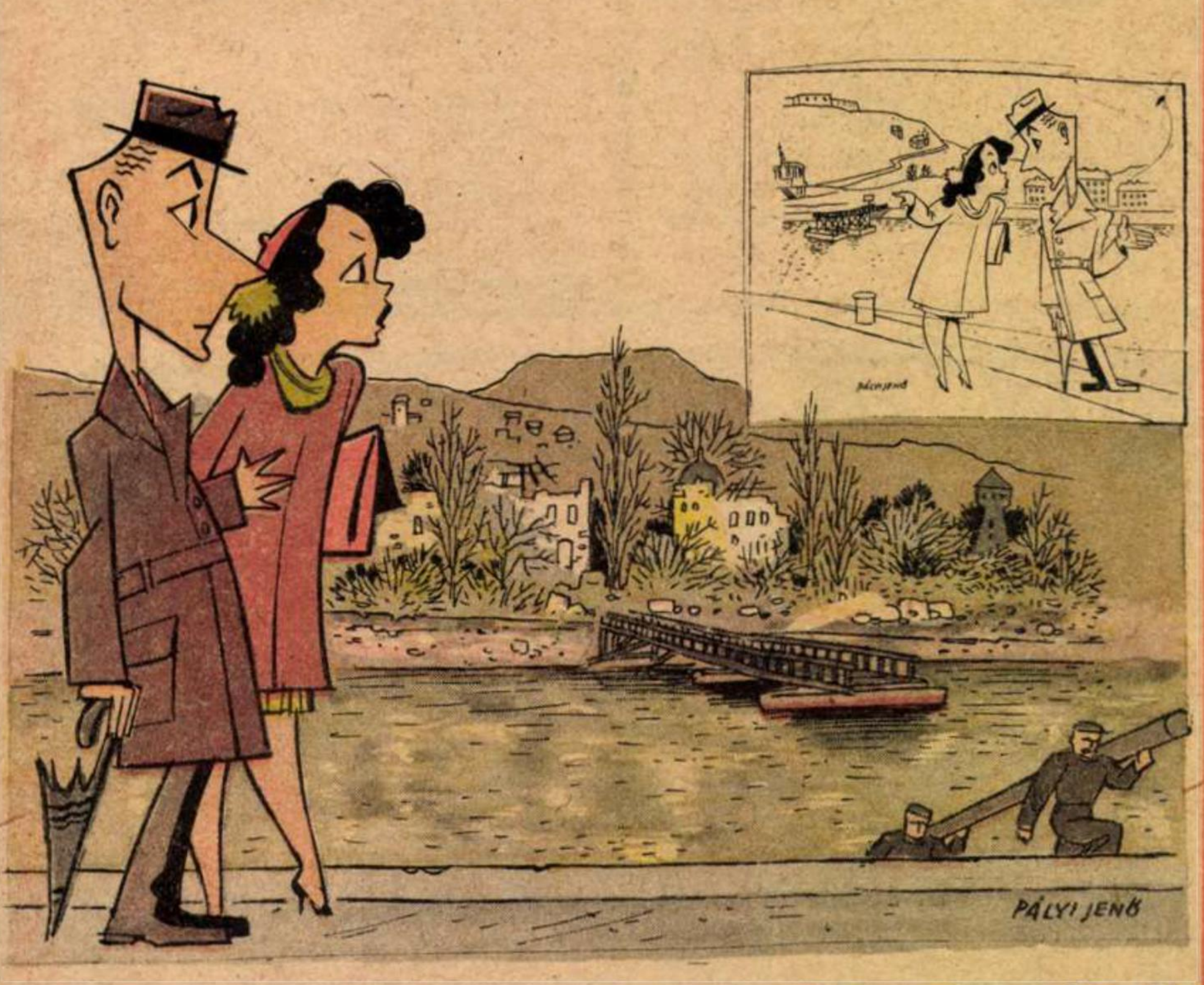
Diszkréció

Kredenc Jenőtől megkérdezi valaki:

— Mondd öregem, igaz, hogy te közelebbi nexusban vagy a szép Babuskánéval?

— Pszt, erről nem beszélhetek, mert becsületszavamat adtam neki, hogy ez a kettőnk titka marad.

A Manci-hidat is lebontották

— Látod, csak a mult héten panaszoltuk el itt a Ludas Matyiban, hogy lebontották a Petőfi-hidat, mert az anyád megtudta, hogy a Gellért-hegyre járunk. Fantasztikus, hogy milyen összeköttetései vannak, nézd, most már a szigetre sem mehetünk.

Ludas Matyi azt üzeni

Ceglédi érdeklődő. Címzett köszöni az elismerést, de érdemtelenül jutott hozzá. A most megjelent Irodalmi Lexikon téved: Taszajtó Nagy Gergelyt Gergely Miklós írja, amióta csak Taszajtó komának az eszét tudja.

Sarokba állítjuk

Dinnyés Lajos miniszterelnököt, mert a dollár-Marshallnál többre becsülte a Tito marsallt és ezzel sok rossz napot szerzett egy sereg tisztességben megőszült háborús uszítónak.

